

RECULL DE PREMSA

168. Aigüamolls de l'Empordà

La Generalitat compra 70 ha dels Aiguamolls de l'Empordà

El govern destina 1,4 milions d'euros a adquirir una finca en la Reserva Integral dels Estanys

Inicia un procés d'expropiació de 29 hectàrees de l'estany de Vilaüt per regenerar-lo i assegurar-ne l'abastament hídric

L'administració, disposada a comprar sòl en reserves integrals

JOAN PUNTÍ - PALAU-SAVERDERA - 3 febrer 2023

La zona dels estanys de Sant Antoni, amb Barnadas i Vilahur, de cara a la càmera QUIM PUIG.

La Generalitat ha decidit comprar per 1,4 milions d'euros unes 70 hectàrees dins la Reserva Integral dels Estanys, al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà (PNAE) per regenerar-los i millorar-ne la gestió que, en ser pública, podrà controlar directament el parc. En aquest espai –els estanys de Sant Antoni–, que va paral·lel a la carretera dels tres ponts que comunica Palau-saverdera amb Castelló d'Empúries, es vol desplegar un projecte amb finançament Next Generation que permeti recuperar els sistemes hídrics per afavorir una inundabilitat controlada que “faciliti la biodiversitat d'espècies de fauna i flora per tenir el màxim de riquesa biològica i el sistema el màxim de naturalitzat possible”, segons va anunciar ahir el director de Polítiques Ambientals i Medi Ambient de la Generalitat, Marc Vilahur.

La finca que la Generalitat, a través de la direcció general de Patrimoni, té ara

mateix en procés d'adquisició, gràcies a l'entesa tancada amb el propietari, s'espera que sigui ja de propietat pública “abans de final d'any”. Cal emmarcar aquesta adquisició amb la voluntat del Departament de Medi Ambient de la Generalitat que les finques que són reserves integrals o d'un alt valor natural estiguin “en mans públiques perquè és la manera, junt amb els directors dels parcs naturals i els gestors ambientals, d'assegurar-ne la bona gestió”, segons va expressar ahir la secretària d'Acció Climàtica, Anna Barnadas.

Paral·lelament a aquesta compra, la Generalitat ha obert un procés d'expropiació forçosa de 29 hectàrees a l'estany de Vilaüt que estan en mans privades, un cop s'ha donat per bloquejada la negociació amb la propietat per adquirir-les, com en el cas de la finca dels Tres Ponts, a través d'una adquisició de compra acordada. Barnadas exposava ahir al mateix paratge que la zona té “una emergència ambiental molt severa”, circumstància que els ha portat a iniciar “l'expropiació forçosa per tràmit d'urgència d'aquest espai”. “Aquest espai forma part de la Reserva Integral dels Estanys “un dels espais clau”. Representa 29 hectàrees de les 300 de reserva integral que té el parc. “És molt important recuperar com a gestió pública aquesta zona perquè fent-ho podem treballar sobre la vegetació, sobre els hàbitats i sobre l'estat hidrològic, no només d'aquest estany, sinó de la zona sencera”, va manifestar Barnadas.

Respecte a la regeneració d'aquest espai, ara amb una sequedat galopant, Marc Vilahur descriu com es preveu que es faci: "Aquesta és una llacuna temporal oligotròfica que necessita bàsicament aportació d'aigua. L'aigua regularà el mateix sistema, matarà les plantes que han sortit on no han de sortir. La gestió pràcticament es farà sola. No és que s'hagi de fer un gran projecte de restauració. Hem d'esperar que la natura faci el seu curs a veure si és capaç de regular tota sola aquest espai." Caldrà llavors avaluar si cal alguna altra actuació complementària com per exemple revertir el procés d'extinció d'hidròfits o eliminar la llepassa *Xanthium Strumarium*, una espècie de flora exòtica que ara ocupa la major part de l'estany.

LA XIFRA

170 hectàrees. Un cop completada la compra i l'expropiació, 170 hectàrees de 300 de la RI seran públiques.

LA FRASE

L'emergència ambiental severa a l'estany de Vilaüt ens fa actuar

Anna Barnadas

SECRETÀRIA D'ACCIÓ CLIMÀTICA

Tres reserves integrals en tot el PNAE

El Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà té zones amb graus diversos de protecció. Les més protegides són les reserves naturals integrals (RNI), i en aquest parc n'hi ha tres: la de les Llaunes, a l'entorn del conegut Cortalet; la dels Estanys i l'estany i l'aguait de Vilaüt, i la de l'illa de Caramany, la més petita de les tres, a l'altra banda del riu Fluvià. La reserva dels Estanys, zona situada geogràficament en la seva major part a l'esquerra de la C-26 en direcció a Roses i travessada per la GIV 6103, que va de Palau-saverdera a Castelló d'Empúries, és un sector amb gran diversitat de paisatges i ambients. Dins de la reserva hi ha els estanys de Palau, l'estany del Mornau, d'Aiguacalara, d'en Pericus i del Tec, i també, a la banda més interior i allunyada del mar, l'estany de Vilaüt i la bassa Rodona.

Informació publicada al diari El Punt Avui. Divendres, 3 de febrer del 2023.

La Generalitat comprarà per 1,4 MEUR els estanys de Sant Antoni als Aiguamolls i els regenerarà juntament amb Vilaüt

Amb l'adquisició i l'expropiació forçosa, més de la meitat de la superfície del parc estarà en mans públiques

ACN - Gemma Tubert - Castelló d'Empúries | 02-02-23 |

La zona dels estanys de Sant Antoni. ACN

El Departament d'Acció Climàtica comprarà per 1,4 MEUR dels estanys de Sant Antoni, als Aiguamolls de l'Empordà, i els regenerarà aquest espai juntament amb l'estany de Vilaüt, en tràmit d'expropiació forçosa. Tots dos espais es troben en plena reserva natural integral del parc, i sumen una superfície de gairebé 100 hectàrees. Un cop es facin efectives aquestes adquisicions, més de la meitat de la superfície del parc -170 hectàrees- estaran en mans públiques. La secretària de Medi Ambient, Anna Barnadas, ha explicat que l'expropiació s'ha engegat per la greu situació ambiental en què es trobava Vilaüt. "Calien mesures urgents", ha dit.

La Generalitat inicia l'expropiació de l'estany de Vilaüt, dins la reserva integral dels Aiguamolls ACN - Marina López / Xavier Pi

El projecte preveu recuperar la inundació de l'estany –ara completament sec- amb la concessió actual disponible de l'ACA de 17.000 metres cúbics anuals del marge esquerre de la Muga i eliminar flora invasora. De fet, el director general de Polítiques Ambientals i Medi Natural, Marc Vilahur, ha explicat que aquest estany és un sistema que "sol ja es

regenera, té vida pròpia". "Amb poca aigua es resol", ha remarcat.

En canvi, pel que fa als de Sant Antoni, Vilahur explica que cal "recuperar el sistema" i que això ho faran a través dels fons Next Generation, amb una inversió de gairebé 1 MEUR. En concret, explica que es volen recuperar els sistemes hídrics per afavorir una inundabilitat controlada i la biodiversitat d'espècies de flora i fauna. "Per tenir un sistema el màxim de naturalitzat possible", ha insistit.

L'estany de Vilaüt està sec perquè no s'ha pogut inundar la reserva integral. Sònia Fuentes

Els estanys de Sant Antoni tenen una extensió de 70 hectàrees i són una "peça estratègica" en la gestió de la reserva dels Estanys, una de les tres que té el Parc Natural. De fet, representa el 24% del total de la superfície d'aquesta reserva. En aquest sentit, les recents obres de recuperació de la Mugueta, principal canal d'entrada d'aigua d'aquest espai, ja han permès la inundació de la finca amb un cabal ecològic de 100 litres/segon.

Una intervenció necessària

Sobre l'expropiació forçosa de Vilaüt, Barnadas ha remarcat que han hagut de recórrer a aquest tràmit per falta d'acord amb la propietat privada amb l'objectiu de garantir la recuperació d'aquest espai d'alt valor. I sobretot tenint en compte la delicada situació en la que es troba. "Està en una situació crítica", ha insistit.

L'estany de Vilaüt, de 29 hectàrees, forma part d'un sistema d'estanys d'aigua dolça que s'estenen al llarg de les 300 hectàrees d'aquesta reserva. Compta amb hàbitats d'interès comunitari i amb diferents espècies de flora amenaçada i és un dels punts més destacats per a la reproducció d'amfibis.

A més, té un elevat valor com a zona d'alimentació i reproducció d'espècies amenaçades, alhora que és un important punt d'aturada de les espècies migratòries. L'estany és un dels llocs principals de nidificació d'espècies que necessiten estanys amb aigües obertes i durant l'hivern presenta la major concentració d'ànades al nord del Parc natural.

El fet que estigués en mans privades i que no hi hagués acord entre les parts, malgrat que les negociacions van començar fa més d'un any, van obligar la Generalitat a tirar endavant l'expropiació. I és que la situació, segons Barnadas, impossibilitava gestionar-ne la vegetació, els hàbitats i els nivells d'aigua".

"Amb aquesta actuació també es dona compliment al Pla de gestió de la reserva natural dels Estanys que es marca com a objectiu prioritari augmentar el nombre de finques públiques per recuperar la dinàmica i l'estat ecològic del sistema hídric dels estanys de la reserva, entre els quals el de Vilaüt és un dels més importants", ha explicat.

En el mateix sentit, Vilahur ha explicat que tot i els anys 2019 i 2020 la propietat de la finca havia permès l'aportació d'aigua a l'estany a través de la utilització de l'aigua de la Comunitat de Regants del marge esquerre de la Muga, el 2021 s'hi va negar. La impossibilitat d'inundar artificialment l'estany, que afecta de ple la correcta gestió de l'espai i la preservació de les espècies que hi són presents, i la persistent sequera, han conduït a la situació actual. "Esperem que es resolgui el més aviat possible", ha dit Barnadas.

Un parc i tres reserves naturals integrals

El parc natural dels Aiguamolls de l'Empordà es va crear el 28 d'octubre de 1983. Té una superfície de 4.729 hectàrees, 824,54 de les quals formen part de la reserves naturals integrals (Els Estanys, Les Llacunes i l'Illa de Caramany) i 9,28 hectàrees de la reserva natural parcial Illa de Caramany. Amb l'adquisició d'aquests dos espais, més de la meitat de les 300 hectàrees de la reserva dels Estanys estaran en mans públiques. Barnadas ha dit, de fet, que la voluntat del Govern és continuar avançant en aquesta línia però ha admès que adquirir-ho tot serà difícil.

La Generalitat comprarà els estanys de Sant Antoni i els regenerarà amb Vilaüt

Amb l'adquisició i l'expropiació forçosa, la meitat de la superfície de la reserva dels Estanys estarà en mans públiques

ACN - CASTELLÓ D'EMPÚRIES - 2 febrer 2023

El director dels Aiguamolls, Sergi Romero, observant l'estany de Vilaüt ACN.

El Departament d'Acció Climàtica comprarà per 1,4 milions d'euros dels estanys de Sant Antoni, als Aiguamolls de l'Empordà, i els regenerarà aquest espai juntament amb l'estany de Vilaüt, en tràmit d'expropiació forçosa. Tots dos espais es troben en plena reserva natural integral del parc, i sumen una superfície de gairebé 100 hectàrees. Un cop es facin efectives aquestes adquisicions, més de la meitat de la superfície de la reserva integral dels Estanys -170 hectàrees- estaran en mans públiques. La secretària de Medi Ambient, Anna Barnadas, ha explicat que l'expropiació s'ha engegat per la greu situació ambiental en què es trobava Vilaüt. "Calien mesures urgents", ha dit.

El projecte preveu recuperar la inundació de l'estany –ara completament sec- amb la concessió actual disponible de l'ACA de 17.000 metres cúbics anuals del marge esquerra de la Muga i eliminar flora invasora. De fet, el director general de Polítiques Ambientals i Medi Natural, Marc Vilahur, ha explicat que aquest estany és un sistema que "sol ja es regenera, té vida pròpia". "Amb poca aigua es resol", ha remarcat.

En canvi, pel que fa als de Sant Antoni, Vilahur explica que cal "recuperar el sistema" i que això ho faran a través dels fons Next Generation, amb una inversió de gairebé 1 milió d'euros. En concret, explica que es volen recuperar els sistemes hídrics per afavorir una inundabilitat controlada i la biodiversitat d'espècies de flora i fauna. "Per tenir un sistema el màxim de naturalitzat possible", ha insistit. Els estanys de Sant Antoni tenen una extensió de 70 hectàrees i són una "peça estratègica" en la gestió de la reserva dels Estanys, una de les tres que té el Parc Natural. De fet, representa el 24% del total de la superfície d'aquesta reserva. En aquest sentit, les recents obres de recuperació de la Mugueta, principal canal d'entrada d'aigua d'aquest espai, ja han permès la inundació de la finca amb un cabal ecològic de 100 litres/segon.

Una intervenció necessària

Sobre l'expropiació forçosa de Vilaüt, Barnadas ha remarcat que han hagut de recórrer a aquest tràmit per falta d'acord amb la propietat privada amb l'objectiu de garantir la recuperació d'aquest espai d'alt valor. I sobretot tenint en compte la delicada situació en la que es troba. "Està en una situació crítica", ha insistit.

L'estany de Vilaüt, de 29 hectàrees, forma part d'un sistema d'estanys d'aigua dolça que s'estenen al llarg de les 300 hectàrees d'aquesta reserva. Compta amb hàbitats d'interès comunitari i amb diferents espècies de flora amenaçada i és un dels punts més destacats per a la reproducció d'amfibis.

A més, té un elevat valor com a zona d'alimentació i reproducció d'espècies amenaçades, alhora que és un important punt d'aturada de les espècies migratòries. L'estany és un dels llocs principals de nidificació d'espècies que necessiten estanys amb aigües obertes i durant l'hivern presenta la major concentració d'ànades al nord del Parc natural.

El fet que estigués en mans privades i que no hi hagués acord entre les parts, malgrat que les negociacions van començar fa més d'un any, van obligar la Generalitat a tirar endavant l'expropiació. I és que la situació, segons Barnadas, impossibilitava gestionar-ne la vegetació, els hàbitats i els nivells d'aigua.

"Amb aquesta actuació també es dona compliment al Pla de gestió de la reserva natural dels Estanys que es marca com a objectiu prioritari augmentar el nombre de finques públiques per recuperar la dinàmica i l'estat ecològic del sistema hídric dels estanys de la reserva, entre els quals el de Vilaüt és un dels més importants", ha explicat.

En el mateix sentit, Vilahur ha explicat que tot i els anys 2019 i 2020 la propietat de la finca havia permès l'aportació d'aigua a l'estany a través de la utilització de l'aigua de la Comunitat de Regants del marge esquerre de la Muga, el 2021 s'hi va negar. La impossibilitat d'inundar artificialment l'estany, que afecta de ple la correcta gestió de l'espai i la preservació de les espècies que hi són presents, i la persistent sequera, han conduït a la situació actual. "Esperem que es resolgui el més aviat possible", ha dit Barnadas.

Un parc i tres reserves naturals integrals

El parc natural dels Aiguamolls de l'Empordà es va crear el 28 d'octubre de 1983. Té una superfície de 4.729 hectàrees, 824,54 de les quals formen part de les reserves naturals integrals (Els Estanys, Les Llacunes i l'Illa de Caramany) i 9,28 hectàrees de la reserva natural parcial Illa de Caramany. Amb l'adquisició d'aquests dos espais, més de la meitat de les 300 hectàrees de la reserva dels Estanys estaran en mans públiques. Barnadas ha dit, de fet, que la voluntat del Govern és continuar avançant en aquesta línia però ha admès que adquirir-ho tot serà difícil.

Informació publicada al diari El Punt Avui. Dijous, 2 de febrer del 2023.

Crit d'alerta per la pèrdua de biodiversitat als aiguamolls de l'Empordà

Els primers impulsors del Parc Natural acusen l'actual direcció de mala gestió i deixadesa

Marta Costa-Pau 04/12/2021

L'estany de Vilaüt, espai icònic dels Aiguamolls de l'Empordà, completament sec. DAVID BORRAT

La gota que ha fet vessar el vas ha sigut l'extrema sequera de la passada primavera i estiu, que ha deixat el Parc dels Aiguamolls de l'Empordà amb els seus estanys i recs completament secs, cosa que ha fet que moltes aus aquàtiques no hi hagin pogut nidificar i que a la tardor les que hi arriben del centre d'Europa per hivernar-hi s'hagin desplaçat a altres zones. Però la situació crítica en què es troba aquest ecosistema, que en els últims anys ha perdut biodiversitat i, per tant, atractiu per als visitants, preocupa des de fa temps els que van estar al capdavant de la seva gestió en els inicis, entre ells el primer director del Parc, Jordi Sargatal. Asseguren que l'espai compta amb mesures per poder garantir uns mínims d'aigua en èpoques de sequera, però que no s'utilitzen de manera eficient ni programada, i acusen l'actual director, Sergi Romero, d'inoperància en la conservació i manteniment d'aquest parc natural. També apunten a la Generalitat i li demanen que garanteixi "un canvi de rumb urgent" en la seva gestió per evitar que "s'entri en una dinàmica catastròfica per a uns ecosistemes humits de vital importància", especialment en un futur immediat en què "caldrà recuperar les seves funcions de regulació hídrica per apaivagar els efectes del canvi climàtic".

Sargatal, director del Parc des que es va crear, el 1983, fins al 1998, i actual president de l'Associació d'Amics del Parc dels Aiguamolls, té previst reunir-se pròximament amb la consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural, Teresa Jordà, per exposar-li la seva inquietud per com s'està degradant un espai protegit que, segons recorda, es va crear gràcies a la lluita d'un grup de joves per salvaguardar uns terrenys d'aiguamolls amb gran riquesa de flora i fauna on es volia construir una gran urbanització. Amb una superfície de 4.729 hectàrees, el Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà té avui diverses reserves naturals integrals i és una de les zones humides més importants de Catalunya, juntament amb el delta de l'Ebre i el delta del Llobregat.

"Potser ens haurem de tornar a mobilitzar", adverteix Eduard Marquès, també impulsor del Parc dels Aiguamolls i director entre els anys 1986 i 2020 del Servei de Control de Mosquits de la Badia de Roses, amb seu a Empuriabrava. A parer seu, "l'administració està molt lluny de l'eficiència en la conservació del Parc". L'acusa d'"excés de burocratització, de falta de plasticitat en l'execució dels pressupostos i de falta de dinamisme i eficàcia en la preservació ambiental". Tot plegat es tradueix en una "imatge d'inoperància i de pèrdua de seducció ambiental i dels valors pels quals va ser creat el parc", afegeix Marquès.

El primer director del Parc dels Aiguamolls, Jordi Sargatal, exposarà a la consellera Teresa Jordà la seva preocupació per la pèrdua d'espècies i visitants a la reserva i demanarà un "canvi urgent" en la seva gestió

Tot i que les pluges dels últims dies han estat molt ben rebudes al parc, encara es percep la petja que hi ha deixat l'extrema sequera dels últims mesos, amb els estanys més emblemàtics completament secs, com el de Vilaüt. L'estany del Cortalet i els estanys del Matà, fins fa pocs dies també secs, s'han començat a omplir perquè s'ha pogut aprofitar l'aigua del Fluvià gràcies a la pujada del nivell d'aigua

per l'aparició d'un tap de sorra a la desembocadura, l'anomenada gola del Fluvià. El rec de la Gallinera, que abasteix d'aigua la reserva de les Llaunes, i el del Molí continuen secs.

Un exemplar d'esplugabous mort a l'estany de Vilaüt aquest estiu. EDUARD MARQUÈS

L'actual director del Parc dels Aiguamolls admet que la situació és "greu" i en culpa la falta de pluja. Tot i que assegura que els episodis de sequera no són infreqüents en aquesta zona, destaca que el d'aquest any ha sigut excepcionalment cru. De gener a octubre, explica Sergi Romero, s'ha registrat la xifra mínima de pluja des de l'any 1984: 225 litres per metre quadrat, quan la mitjana se situa entre els 500 i els 600 litres. "Les zones d'aiguamolls necessiten aigua, que ha de venir principalment de la pluja", explica el director, que nega les acusacions dels crítics amb la seva gestió, segons les quals no aprofita prou els sistemes alternatius

per garantir un mínim d'aigua als estanys, com ara l'aigua de la depuradora d'Empuriabrava o la d'uns pous que hi ha a la zona.

Sargatal assegura que en l'època que va ser director hi va haver anys "igual o tan secs com aquest" i que malgrat tot sempre s'havia mantingut un mínim d'inundació als estanys i recs, de manera que no es posaven en perill les espècies animals ni la flora. Segons diu, el nombre d'exemplars d'ànecs que es comptabilitzaven anualment va passar d'una mitjana de 300 els primers anys de la creació del Parc als 25.000 l'any 1994. "Ara la mitjana és de només 3.000", lamenta. El nombre d'ànecs és un dels indicadors de la importància de les zones humides protegides.

De 25.000 exemplars d'ànecs s'ha passat a 3.000, assegura Sargatal

Aquest any també s'ha reduït l'afluència d'aus provinents del centre d'Europa. Com que no han trobat aigua als aiguamolls de l'Empordà han passat de llarg i han buscat altres zones per hivernar. Si els estanys estan secs i no hi ha ocells, el Parc perd atractiu per als visitants. "Molta gent em diu: qui l'ha vist i qui el veu, aquest parc. Això és dolorós", lamenta Sargatal.

L'ornitòleg Jordi Martí-Aledo, antic treballador del Parc dels Aiguamolls, també fa un crit d'alerta pel que considera una gestió nefasta i una deixadesa per part de la direcció d'aquest espai. "La falta de pluja no pot ser l'excusa per justificar el mal que s'ha fet a la biodiversitat del Parc. Si al març ja es venia d'un període de falta de pluges i els estanys estaven secs, s'havien d'activar ja els mecanismes per garantir la inundació en estanys com el Cortalet o el Matà, peces clau per a la nidificació i la cria d'aus. Colònies com la d'un centenar de camallargs que criaven aquí se n'han anat en orris", assegura. En la seva opinió es podrien haver utilitzat els pous que hi ha a la zona per suplir la falta d'aigua als recs que alimenten els aiguamolls, "però des de la direcció es va argumentar que estaven en males condicions i se'n va poder extreure molt poca aigua". "A només dos quilòmetres, als arrossars de la Gallinera, els pous anaven a ple rendiment perquè els pagesos s'havien preocupat de tenir-los en bones condicions per si els necessitaven en cas de sequera, com va succeir", afegeix Martí-Aledo. També critica que als aiguamolls hi hagi ramats de més d'un centenar de caps de búfals o vaques de l'Albera, entre altres espècies, que a parer seu acaben tenint un impacte negatiu sobre la reserva natural.

Unes obres controvertides

Sargatal, Marquès i Martí-Aledo també es mostren molt crítics amb unes obres de neteja i drenatge que s'han fet aquest any al rec del Molí-Mugueta amb l'objectiu de portar aigua a l'estany de Vilaüt. Segons denuncien, el drenatge excessiu que s'ha fet a la llera ha provocat que ja no passi aigua pel rec dels Salins, fet que amenaça de salinitzar la zona de la Rubina de Castelló d'Empúries. A més, el retard en l'acabament de l'obra va impedir que a la primavera, en època de cria, nidifiquessin al Parc espècies protegides. "És una obra que a hores d'ara s'ha demostrat que és totalment inútil i que ha provocat un fort impacte ambiental sobre els ecosistemes de la Reserva Integral dels Estanys aquest 2021. Sabem que ha desaparegut la colònia de cria de l'agró roig de l'Aiguclarà i, segurament han deixat de criar-hi els ànecs, els ràl·lids i tota una llarga llista de fauna exclusiva d'aquests ambients humits, motiu pel qual es va declarar parc natural", escriu Marquès en un article a la revista de l'Associació d'Amics del Parc dels Aiguamolls.

El director del Parc defensa que els treballs que s'han fet en aquest rec eren "totalment necessaris". "Estava en unes condicions deplorables, amb brutícia i pèrdues d'aigua que impedièren que aquest rec alimentés la reserva", argumenta Romero.

L'estany de Vilaüt

Un dels estanys més visitats del Parc dels Aiguamolls, Vilaüt, està completament sec per la falta d'entesa entre el propietari del terreny on s'ubica i la direcció del Parc. Podria omplir-se amb l'aigua dels regants, però, segons Romero, "el propietari demana un lloguer que en aquests moments no està previst". "El que tocaria és adquirir aquests terrenys, no llogar-los", indica el director, que apunta que la Generalitat té prevista una partida per a la compra de zones del Parc que estan en mans privades.

Els Aiguamolls de l'Empordà travessen una de les sequeres més greus i llargues d'aquests últims anys

Molts ocells es desplacen a uns altres indrets

El director del parc atribueix la situació a la falta de pluja

ACN / 15.10.2021

Els Aiguamolls de l'Empordà viuen una de les pitjors sequeres dels últims anys. El director del Parc Natural, Sergi Romero, diu que la situació és greu i que es tracta d'un dels episodis més llarg que recorda des que va començar a treballar al parc, a principis dels noranta. I és que els episodis de sequeres són recurrents en aquestes zones humides,

però enguany només hi han caigut 225 litres per metre quadrat, menys de la meitat de la mitjana (entre 500 i 600 l/m²).

Els recs no tenen aigua i això provoca que zones habitualment plenes, com l'estany del Cortalet, estiguin completament secs. La situació ha causat que moltes espècies d'aus s'hagin desplaçat cap a altres punts. Romero atribueix la situació a la falta de pluges i als litigis amb el propietari de Vilaüt, que es nega a deixar inundar la zona. "No em vull imaginar l'escenari si la situació persisteix, però si no plou, deixarà de ser una zona humida", afirma.

Informació publicada a Vilaweb. Dissabte, 15 d'octubre del 2021.

Els Aiguamolls de l'Empordà pateixen una de les pitjors sequeres dels darrers anys

Molts ocells s'estan desplaçant a altres punts i el director del parc atribueix la situació a la manca de pluja

ACN - Castelló d'Empúries - 15/10/2021

Daines i aus als Aiguamolls de l'Emporà aquest mes d'octubre. ACN/Gemma Tubert

Els Aiguamolls de l'Empordà viuen una de les pitjors sequeres dels darrers anys. El director del parc natural, Sergi Romero, ha explicat que la situació és "greu" i que es tracta d'un dels episodis més "llargs" que recorda des que va començar a treballar al parc, a principis dels 90. Els episodis de sequeres són recurrents en aquestes zones humides però en el que portem ha caigut menys de la meitat de la mitjana, això fa que hi hagi zones completament seques i que,

en cadena, això hagi provocat que moltes espècies d'ocells s'hagin desplaçat cap a altres punts.

El Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà, nascut el 1983 després d'una llarga lluita en defensa del territori, té una superfície de 4.729 hectàrees, compta amb diverses reserves naturals integrals i és una de les zones humides més importants de Catalunya amb el Delta de l'Ebre i el Llobregat.

Des de fa uns mesos, els visitants es pregunten què passa quan, en fer la visita, s'adonen que a molts dels espais emblemàtics no hi ha ni una gota d'aigua. La situació és tan gran que la direcció del parc va publicar una nota a les seves xarxes socials explicant la casuística, que atribueix principalment a la falta de pluges.

Fins a l'octubre només han caigut uns 225 litres per metre quadrats, quan la mitjana anual se situa entre els 500 i els 600 l/m². Això fa que "l'ànima" de la reserva de les Llaunes i d'on s'extreu pràcticament tota l'aigua, la Rec del Corredor, estigui buit. Això fa que espais

que inunda, com ara l'Estany del Cortalet, no tinguin pràcticament ni una gota. De fet, aquest llac artificial de 18 hectàrees està completament sec.

L'Estany del Cortalet totalment sec
ACN/Gemma Tubert

Els Aiguamolls també reben aigua d'altres espais com la depuradora d'Empuriabrava i es bomba d'alguns pous situats a diversos punts del parc però, segons Romero, no n'hi ha prou.

El cas de Vilaüt

També hi ha un altre cas, el de Vilaüt, on el problema és un altre. Romero assegura que des de fa uns anys el parc té una concessió de 17.0000 metres cúbics l'any provinents dels regants del marge esquerre de la Muga i un acord amb l'ACA per inundar Vilaüt. "El problema és que es tracta d'una propietat privada, tot i ser una reserva natural integral, i el propietari ens va dir que no acceptava que s'inundés si no se li pagava certa quantitat", remarca. En aquest sentit, Romero diu que la solució hauria de passar per adquirir aquests terrenys i que passessin a ser de titularitat pública.

La zona de Vilaüt, també seca
ACN/Gemma Tubert

Efectes del canvi climàtic

Alguns detractors –entre ells l'exdirector, Jordi Sargatal–, no obstant, acusen la direcció de mala gestió. Un extrem que Romero nega. "Ens trobem en una situació greu que comença a ser preocupant", assegura. De fet, segons Romero, es tracta de la sequera més llarga que recorda i creu que pot estar relacionada amb el canvi climàtic. "Ara ja seria època de llevantedes però no n'hi ha", remarca.

Romero diu que no es vol ni imaginar un escenari on la sequera s'allargués molt més

mesos. "No em vull imaginar l'escenari si la situació persisteix, però si no plou, deixarà de ser una zona humida", afirma.

La manca d'aigua, a més, ha tingut efectes en la presència d'aus a la zona. Tot i que el cens no es farà fins al mes de novembre, Romero admet que moltes s'han desplaçat a les zones humides del litoral –on hi ha aigua salada per la filtració– o a altres punts de Catalunya on sí que ha plogut. "No és que s'hagin mort, és que s'hi han desplaçat", detalla.

Informació publicada al diari La Vanguardia. Dissabte, 15 d'octubre del 2021.

Recull de premsa

Març del 2023

168. Aigüamolls de l'Empordà

